

Τα πλεονεκτήματα της ειρήνης

Ἄρ' οὖν ἂν ἐξαρκέσειεν ἡμῖν, εἰ τὴν πόλιν ἀσφαλῶς οἰκοῖμεν	Ἀραγε, λοιπόν, θα ήταν αρκετό σ' εμάς, αν κατοικοῦμε και την πόλη με ασφάλεια
καί τὰ περί τόν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα	και (αν) στα σχετικά με τη ζωή γινόμαστε πιο πλούσιοι
καί τὰ τε πρός ἡμᾶς αὐτούς ὁμονοοῖμεν	και (αν) ἔχουμε ὁμόνοια μεταξύ μας
καί παρὰ τοῖς Ἑλλησιν εὐδοκιμοῖμεν;	και (αν) χαίρουμε ἐκτίμησης μεταξύ των Ελλήνων;
Ἐγὼ μὲν γάρ ἡγοῦμαι τούτων ὑπαρξάντων	Γιατί ἐγὼ βέβαια νομίζω ὅτι, αν γίνουν αυτά,
τελέως τὴν πόλιν εὐδαιμονήσειν.	η πόλη ολοκληρωτικά θα ευτυχήσει.
Ὁ μὲν τοίνυν πόλεμος ἀπάντων ἡμᾶς τῶν εἰρημένων ἀποστέρηκεν	Ὁ πόλεμος ὅμως μας ἔχει στέρησει ἀπὸ ὅλα αυτά που ἔχουν λεχθεῖ.
καί γάρ πενεστέρους ἐποίησεν	και γιατί πιο φτωχούς μας ἔκανε
καί πολλούς κινδύνους ὑπομένειν ἠνάγκασεν	και μας ἀνάγκασε να ανεχόμαστε πολλούς κινδύνους
καί πρός τοὺς Ἕλληνας διαβέβληκεν	και μας συκοφάντησε ἀπέναντι στους Ἕλληνας
καί πάντας τρόπους τεταλαιπώρηκεν ἡμᾶς.	και μας ἔχει ταλαιπωρήσει με κάθε τρόπο.
Ἦν δέ τὴν εἰρήνην ποιησώμεθα, [...]	Αν ὅμως συνάψουμε την εἰρήνη, [...]
μετὰ πολλῆς μὲν ἀσφαλείας τὴν πόλιν οἰκήσομεν,	θα κατοικήσουμε την πόλη με πολλή ασφάλεια,
ἀπαλλαγέντες πολέμων καί κινδύνων καί ταραχῆς, [...]	αφού ἀπαλλαγούμε ἀπὸ πολέμους και κινδύνου και διχόνοιες, [...]
καθ' ἐκάστην δέ τὴν ἡμέραν πρός εὐπορίαν ἐπιδώσομεν, [...]	και θα γινόμαστε πιο εὐποροὶ κάθε μέρα, [...]
ἀδεῶς γεωργοῦντες καί τὴν θάλατταν πλέοντες	χωρὶς φόβο καλλιεργώντας τη γη και πλέοντας τη θάλασσα
καί ταῖς ἄλλαις ἐργασίαις ἐπιχειροῦντες	και ασχολούμενοι με τα ἄλλα ἐπαγγέλματα
αἱ νῦν διὰ τόν πόλεμον ἐκλελοίπασιν.	τα ὁποῖα ἔχουν ἐκλείψει ἐξαιτίας του πολέμου.
Ὀψόμεθα δέ τὴν πόλιν	Και θα δούμε την πόλη
διπλασίας μὲν ἢ νῦν τὰς προσόδους λαμβάνουσαν,	να ἔχει διπλάσια ἔσοδα ἀπ' ὅτι τώρα
μεστήν δέ γιγνομένην ἐμπόρων καί ξένων καί μετοίκων,	και να γεμίζει ἀπὸ ἐμπόρους και ξένους και μετοίκους,
ᾧν νῦν ἐρήμη καθέστηκεν.	ἀπὸ τους ὁποῖους τώρα ἔχει ἐρημωθεί.
Τὸ δέ μέγιστον·	Και το σημαντικότερο·
συμμάχους ἕξομεν ἅπαντας ἀνθρώπους,	θα ἔχουμε συμμάχους ὅλους τους ἀνθρώπους,
οὐ βεβιασμένους, ἀλλὰ πεπεισμένους.	ὄχι ἐξαναγκασμένους, ἀλλὰ με τη θέλησή τους.